

סו:

עין משפט
גר מצודה

אלו דברים פרק ששי פסחים

מסורת הש"ס

(א) ונדרש ט: (ב) ביה
 (ג) שבת קמח:
 (ד) ואדרבי פ"א ה"ד;
 (ה) וחולין כע"ל (ו) וסבת
 קנג: (ז) וז"ל ליה!
 (ח) ופי"י חוס' ביה כ:
 דיה והביל וסב' כ"ב
 פסא: דיה ודילמא וחוספות
 נמחות סא: דיה חולין ודף
 ד"ה וס' וחוס' חולין
 קבל: דיה וס' חמרה
 כ"ב וס' ואחילין (ט) וספ"ה
 חוס' חולין כע. דיה וס'!

גליון הש"ס

גמ' דכתיב ויקצוף משה
ע"י תשובת פנים מאלוהים
ת"כ סימן ל"ט:

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חננאל

[illegible]

והא עבדי מלאכה בקדשים. ועיבור משום לא תעבוד בנכור ודברים
טו: דעבדי כהלל. דלא מקדשי לקרבנן עד דמייתי לכו לעושה:
לא מעל. שלא היה שהות בין הקדשים לשחיטה שיבא זה ליד
מעלה: דתנן לא מקדישין וכו'. במסכת ביצה והאמר הקדוש
פסחיהו אלו שבת: הני מייל.

קדשים כהלל דתניא
מימיו לא מעל אדם
ולין לעזרה ומקדישה
טה פסח בשבת היכי
גן אין מקדישין ואין
ואין מגביהין תרומה
טוב אמרו קל וחומר
נות שאין קבוע להן
ועל להן זמן מקדישין
דיש אדם את פסחו
והלא מחמיר מחמיר
לאחר יד נמי נהי
כא איסורא מדרבנן
בעי מיניה דבר שיש
בר שבות עומד לפניו
קום מצוה מאי אמר
ושבחתה אלא הניחו
ביאים הן בני נביאים
מדרב רב המתייר
מסתלקת ממנו אם
תלקת ממנו אם חכם
ממנו מהלך דאמר מר
וקאמר להו הלכה
נביא הוא נבואתו
דכתיב יחדלו פרוץ
קמתי דבורה שקמתי
בעורי עורי דבורה
ר"ל אמר כל אדם
כוכמתו מסתלקת ממנו
מסתלקת ממנו אם
תלקת ממנו ימשה וגו'
על פקודי החיל וגו'
וכהן אל אנשי הצבא
חוקת התורה אשר
מכלל דמשה איעלם

דלון מקדישין: חזכות הקבוע
וזמן. לכו ביום שפיר דמי דהואיל
ונשמתינו היום יכול להקדישן היום:
פסחו. לכתב למימר ביום טוב דלון
פסח דלון ביום טוב והאגביה לכתב
למימר בשבת: מחמיר. לא קרי אלף
בזהמה הנושלת משוי והוא מהגיגה
קרי לי מחמיר ומוהר עלוי בפי מר
ששקמתי: כללחר יד. שאין דלון
טלה לשלת משוי: שיש לו סיפר
מן הסודר. בגין זה שאינו מחמיר
גמור אלף כללחר יד ואין כאלן
אלף שבות ואפילו שבות דידיה
אל חמיר כשאר שבות דכל כללחר
יד לא שכיחא: כשוקס מלוה.
כי האי גוונא דמעבכ מפסח:
עד שקמתי דבורה. יוהרא שטיה
משפלת המהיגים שלפניה ומתפסרת
לעצמה: עורי עורי דבורה. שנתפסרת
מחמת סילוק נבואתה: קסו
לי מנגן. להעביר כעסו שבעס
על יהודים: ופסי עלוי יד. מכלל
דלחלקת: לא חזר משמע מעולם
אלל מחסתיחו משמע השתא
מחסיחו מפסי שהוא רגון מחסו
מכלל שמתחיל נבחר. ואש"ג דהאי
מעשה דמשיח קדים לרגונות מיהו
לא מלניו בו דופי אלף זה בלבד ופסי
שגלי לפניו שהוא רגון מחסו: דדחו
טומאה מנא לן. הואיל ומעבדי
משמע להו' מנא לן דדחו ואין
קיימא לן דדחו טומאה כפי"ד
לולין וקמן ע: פסח אקרי קרנן
ליבור דלחי כנפוסין בחדק פירקין
עס ע: וכן ומלווין. חמורין
מטמא ואין שחרי טומאה יולאה
עליהן מגופן אלף על כרחיק
כי אינטיקין וז ומלווה להיכא
דלון טמא מת משתלם אינטיקין:
כללח

פני ה'יושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ויעתה קחו לי מגנן והיה כנגד המגנן ותהי עליו יד ה' טיש כל שבעים אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים אליאב שנאמר 'ויוחר אף אליאב ברוד ויאמר למה שבת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זרודך ען ראות המלחמה ירדת וכי אזל שמואל לממשחינהו בחר ה' ובאליאב כתיב 'ויאמר ה' אל שמואל אלה נגבה קומתו כי מאסתינו מכלל הדורו רחים ליה עד גבה מנא לן אמרי כי היכי דיליף פסח מתמיד לענין ונפיה מנא לן אמר רבי יוחנן דאמר קרא איש איש בור נידחין לפסח שני אלא עכרי בטומאה אמר ליה שני ציבור לית להו תקנתא לא בפסח ראשון ולא לחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש יאמר טמאי מתים משתלחין זבין ומצורעין לא כל שכן אלא

וזהו קא עבד עבודה בקדשים בה"א. בירושלמי מפרש דענין אחר
דכל עבודה של אורח הקרבן אין בו מעילה ויליף מפרה כי
היהי' דלא חשיב עבודה מידי דלגזירה לפסלה ה"ל לא חשיב עבודה
למחשבים דמעילה ומיימי הא דתנו במסכת פרה (פ"ב מ"ג) רבב עליה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת הַמּוֹסְרָה מִן הַשָּׁמַיִם
 וְעָלְיָהּ אֶת הַפְּסוּלָה אֲזַל קִרְרָה בְּמוֹסְרָהּ
 שֶׁשָּׂה לָהּ סִמְלֹל בְּצִבְיָל שֶׁלֹּא תִחַלֵּק
 מִמֶּנּוּ טַלְמִיּוֹת עֲלֵיָהּ מִמֶּנּוּ הַצִּיּוֹנִים
 וְעִירָהּ זֶה הִכְלָל כֹּל שֶׁהוּא לְלִרְכָּה
 שְׂפִירָה: **מְבִיאָה** בְּשִׁירָה: הַיָּדִין
 לְעִירָה: כִּי הַמּוֹכֵר אֶת הַסְּפִינָה (ד"ב
 דף פ"א: ג' ק"ט) שֶׁנִּי אֵינוֹת מִיָּד
 לְיִחוּשׁ דִּילְמָא לֹא בְּזוּרִים נִינְהוּ וְקָא
 מִשְׁעִיל חוּלִין לְעוֹרָה וְכִדְרִיעוּ (חוּלִין דף
 ק"ג.) נִמְי דְקִאֲמַר טַעמָא דְכ' רַחֲמֵנָא
 וְהוּא לֹא הִי הִי הִי חוּלִין חִיבִין
 בְּחֹזֶה הַשָּׁמַיִם אֲבָל בְּעֵי מִפְּסוּלָה יִיטִין
 לְיַעֲבֹד לְיִשְׁפִּיחֶיהָ לְפָנֵי ה' כְּחִיב וְאִי
 מִגְּזוּרֵי קָא מִשְׁעִיל חוּלִין לְעוֹרָה הַסֵּם
 וְהוּא אֲסוּר שְׁעוֹשֶׂה בָּהּ טַעֲפָה כִּדְרִק
 שְׁעוֹשֶׂה קִרְבָּנִן אֲבָל הֵכָּה שְׂמֵיכִים
 טַעֲמָה חוּלִין בְּעוֹרָה וְאִינוּ עוֹשֶׂה שׁוֹם
 דְּכֵר שְׁעוֹשֶׂה בְּקִרְבָּנוֹת שִׁירָא מִמְּקָר'
 חוּלִין לְנִצּוּחַ שֶׁרֶךְ בְּדִלְשִׁאכִין בְּזִקְמוֹן
 רַחֲמֵנָא (מִנְמוּת ד"ב: א') שֶׁהוּא אוֹכֵל' חוּלִין
 בְּעוֹרָה כִּדְרִק לְאֲבֹד מִנְמוּת עַד הַשְּׂעֵעַ:
מִחְמֵר בְּאַחֲרֵי יֵד הוּא. הִ"מ לְשׁוֹנֵי
 כְּסוּד מִהֵלָּן מִנְמוּת עֲלֵי
 וְכִסְהוּא עוֹמֵד טַעֲמָא יִימֵנוּ דְכִי הִי
 גִּיּוּלָה שְׂרִי בְּרִישׁ מִי שֶׁהִשְׁתֵּן (שֵׁת
 ד' ק"ג.) **בְּלֹאֲרָא** יֵד נִמְי אֲסוּר
 מִדְּרַבְּנָן. הִי מִלֵּי לְמִיפְתָּךְ הֵלָּא
 מִשְׁתַּמֵּחַ בְּצִבְיָל חִיִּים דְּאֲסוּר מִדְּרַבְּנָן:
הֵנָּה צִבְיָל יִשְׂרָאֵל. וְאֵם מִלְּמָה
 וְאֵם בְּמִתְמַחֲמִין אֲסוּר בְּנִתּוֹ

עורי עורי דברי שיר
שכועם אם חכם הוא
אם נביא הוא נבואה
חכם הוא חכמתו מן
דכתיב *ויקצוף משה
וכתב *ויאמר אלעזר
הבאים למלחמה זאת
צוה ה' את משה וגו'
מיניח אם נביא הוא
מאלישע דכתיב *לול
ואם אראך וגו' וכתיב
וגו' אמר רבי מני בר
מורדין אותו מנלן
[זה] ירדת ועל מי נ
ואת רוע לבבך כי ל
בכלו חתיב *לא בוז
חביב אל מראה וא

האידיא: אשכחן תמיד ופסח דרחו שבת דרחו מוסיב שבת הכי נמי ה"לף תמיד מפסח לענין מומאה ופסחא כי יהיה מומא לנפש א"י ש נדרה לפסח שני ואין צ"ר ש ב לקיש לרבי יוחנן אימא איש נדרה לפסח פסחא שני אלא אמר רבי שמעון בן לקיש מהכא וי"י מומא מתים ואל יאמר זבין ומצורעין ואני אומר א

ג א מ"י סס:
ד ב מ"י פ"ג מלכות
טז טה הלכה ד' סמך
לזון י"ג ט"ז ט"ז
י"ח סימן שלט ט"ז ד'
י"ט חקירי ט"ז א'
כ ב מ"י ט"ז הלכה ד'
כ"א מלכות ט"ז ק"ס
כ"ב הלכה ט' ט"ז נגד
כ"ג מ"י ט"ז מלכות
כ"ד דעת הלכה ג'
כ"ה מ"י ט"ז מלכות
כ"ו חקירי הלכה ז'
כ"ז מ"י פ"ג מל' קרן
כ"ח הלכה י"ג וי"ד הלכה
כ"ט חקירי ט"ז ט"ז

תורה אור השלם

1. חָדְלוּ מִפְּרוֹן בִּישְׂרָאֵל
- חָדְלוּ עַל שְׁמֵי הַדְּבָרָה
- שְׁקִמְתִּי אֶם בִּישְׂרָאֵל:
- שׁוּשַׁנְטִים הִזְ
2. עֲזָרָה עֲזָרָה
- עֲזָרָה עֲזָרָה עֲזָרָה
- כִּי עֲזָרָה עֲזָרָה עֲזָרָה
3. וְיִקְרָא מִשְׁחָה עַל מִכְרִי
- הַחֲזוֹת שׁוֹרֵי הַתְּלָמִים וְשׁוֹרֵי
- הַחֲזוֹת הַבָּאִים מִצֶּבֶד
- וְהַחֲזוֹת:
4. מִכְרִי עֲזָרָה עֲזָרָה
5. אֶל אֲנִשֵּׁי הַרְבֵּה הַבָּאִים
6. לְמִלְחָמָה וְהָאֵת הָאֵת
7. הַתְּלָמִים אֲשֶׁר עוֹד הִיא
8. מִכְרִי עֲזָרָה עֲזָרָה
9. וְיִקְרָא מִשְׁחָה עַל מִכְרִי
10. צִבְאוֹת אֲשֶׁר עֲזָרָה
11. לְפָנֶיךָ כִּי חָדְלוּ פָנֶיךָ
12. וְיִשְׁפֹּט מִלֶּךְ חֲזוֹת הִיא
13. וְשָׁא אֶם אֲבִיב אֲלֶיךָ
14. אֶם אֶם אֶם:

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones